

Η αδιέξοδη διακυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ

Ιδιαίτερη εντύπωση κάνει, αυτή την πρώτη περίοδο διακυβέρνησης της χώρας από τον ΣΥΡΙΖΑ, το πολύ μικρό νομοθετικό έργο που έχει να επιδείξει η κυβέρνησή του. Μια νέα κυβέρνηση υποτίθεται ότι έχει διαφορετική αντίληψη για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της χώρας από αυτήν που αντικατέστησε και, κατά συνέπεια, θα περίμενε λογικά κανείς να προχωρούσε ευθύς εξαρχής στην ψήφιση σειράς νόμων που να αντανακλούν τη δική της πολιτική αντίληψη. Και ακόμη μεγαλύτερη εντύπωση προκαλεί αυτή η ένδεια νομοθετικού έργου, επειδή η νέα κυβέρνηση είναι, όπως διατυμπανίζει, αριστερή και διαδέχθηκε μια άλλη νεοφιλελεύθερης ιδεολογίας.

Υπάρχουν βέβαια λόγοι που εξηγούν αυτή την αδυναμία παραγωγής νομοθετικού έργου. Η κυβέρνηση, που δυστυχώς εμμένει στο ευρώ και την Ε.Ε και λόγω αυτής της εμμονής, υπακούει πλήρως στα κελεύσματα των δανειστών και έχει συμφωνήσει με αυτούς όχι μόνο να μην κάνει καμία μονομερή ενέργεια στα οικονομικά ζητήματα αλλά και να πληρώνει στο ακέραιο τα τοκοχρεωλύσια τους χωρίς να παίρνει ούτε ευρώ απ' αυτούς. Οι απειλές για εκλογές ή δημοψήφισμα είναι για τους αφελείς.

Επομένως έχει αποκλείσει, για ένα χρονικό διάστημα τουλάχιστο, οποιαδήποτε παρέμβαση θα συνεπαγόταν διαφορετική οικονομική πολιτική από αυτήν που ακολουθούνταν μέχρι τώρα. Η ανομοιογένεια επίσης αυτού του συνασπισμού κομμάτων –γιατί δεν αποτελεί, φυσικά, ενιαίο κόμμα ο ΣΥΡΙΖΑ– δυσχεραίνει τη θέσπιση νέων νόμων, επειδή θα έθετε σε δοκιμασία την προβληματική συνοχή του.

Οι λόγοι αυτοί εξηγούν ασφαλώς τη δυσκολία νομοθετικών παρεμβάσεων που αφορούν την οικονομία, αλλά δεν δικαιολογούν την πλήρη αδυναμία παραγωγής νομοθετικού έργου. Γιατί, παραδείγματος χάριν, να μη μπορεί να καταρτίσει ένα ολοκληρωμένο νομοσχέδιο για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος ή να μην προωθεί τη θέσπιση νόμων για την καλύτερη προστασία των καταναλωτών ή μέτρων για τη διοικητική αναβάθμιση ώστε να σταματήσει το αίσχος των ατελείωτης αναμονής σε ουρές για απλές διοικητικές πράξεις;

Δύσκολα μπορεί να κρυφτεί πλέον και από τους πιο φανατικούς απολογητές της κυβέρνησης, επειδή ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είχε ουσιαστικά καταρτίσει κανένα πρόγραμμα διακυβέρνησης ή αυτό που ενδεχομένως είχε καταρτίσει ήταν μόνο για να κερδίσει τις εκλογές, δηλ. εντελώς ανεδαφικό, και γι' αυτό τώρα που ανέλαβε την εξουσία βρίσκεται σε αδιέξοδο.

Αν όμως των άλλων προβλημάτων η αντιμετώπιση μπορεί να αναβληθεί για ένα χρονικό διάστημα, αυτών της οικονομίας είναι επείγουσα. Περιέκοψαν τα κονδύλια που προορίζονταν για δημόσια έργα, για να πληρωθούν οι μισθοί και οι συντάξεις του Απριλίου, παίρνουν, με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, τα ταμειακά διαθέσιμα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των Πανεπιστημίων και των Νοσοκομείων, για να πληρωθούν οι μισθοί και οι συντάξεις του Μαΐου. Αυτό δεν μπορεί να συνεχισθεί. Διασώζει τα προσχήματα, αλλά διογκώνει τα προβλήματα. Η κυβέρνηση εξαντλεί κάθε εφεδρεία και έτσι οδηγείται δέσμια να εκβιάζεται για τα νέα μνημόνια και να απειλείται με δυσάρεστες πολιτικές εξελίξεις δηλ. με κυβερνήσεις «προθύμων» που σε βάθος χρόνου κρύβονται «εθνικοσοσιαλιστές». Μακάρι να διαψευστούμε.